

Finansministeren (N. Neergaard):

Jeg skal indskrænke mig til ganske faa Bemærkninger. Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Borgbjerg kom lidt for vidt ved at betegne Nr. 4 af de foreslaaede Fornyelser af Love som en Skatteforhøjelse. Hvis det ærede Medlem korrekt vilde føre sin Tankegang videre, nemlig at Forslag om en Forlængelse af Gyldigheden af en midlertidig Lov, der udløber, er en Skatteforhøjelse, maatte det ærede Medlem indrømme, at han ogsaa selv har været med til Skatteforhøjelse, idet han jo er villig til at bevare de tre første Love. Det ene er jo ikke stillet anderledes end det andet i denne Sammenhæng.

Det ærede Medlem talte om Pelsværkstolden, og jeg kan meget vel indrømme, at den Afgift, som for Øjeblikket bestaar, ogsaa efter min Mening er for høj, men det gælder om dette som om de øvrige to Punkter, at det maa overvejes i Forbindelse med, hvorledes man i øvrigt vil forholde sig med Luksuslovgivningen. At gaa ned med Pelsværk til 20 pCt. og bevare Silke f. Eks. i 30—35 pCt. er irrationelt; alle disse Spørgsmaal maa overvejes i Sammenhæng. Jeg kan ogsaa sige til det ærede Medlem noget i samme Retning, som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard sagde, at vel er Meningen jo at komme ind paa Skattnedsættelser i meget stort Omfang, men det er ikke den Ende, vi skal begynde ved; det er afgjort ikke med Luksusbeskatningen, man skal begynde.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg sagde, at Indtægten i et Fjerdingaar af Valutalovens 3 Luksusartikler skulde være 2 Mill. Kr., men der tager det ærede Medlem fejl, thi den hele Aarsindtægt kan ikke fuldt ansættes til 4 Mill. Kr., og for et Fjerdingaar vil det altsaa kun blive 1 Mill. Kr. Det ærede Medlem var villig til at forhandle om Vintolden, naar han kunde faa Kompensation paa andre Omraader, men her gælder det jo ogsaa, at man maa have Tid til Overvejelser. Naar Valutalovens Bestemmelse om Afgift paa Vin ønskes fortsat at skulle gælde et Fjerdingaar, er det netop for at komme til at overveje Sammenhængen i vor Spirituslovgivning, idet Vinafgiften maa staa i Forhold til vor øvrige Spiritusbeskatning. Hvis den nu skulde falde bort, saaledes som det ærede Medlem foreslaar, vil det af mange forskellige Grunde, som jeg ikke her skal komme nærmere ind paa, være umuligt at faa den op igen, og derfor er der ingen anden Vej at gaa end den, jeg har foreslaaet, og som jeg synes er maadeholden og lempe- lig overfor alle Interesser, nemlig Fornyelse

for et Fjerdingaar for at faa Lejlighed til en samlet Overvejelse af alle disse Spørgsmaal.

Dermed har jeg ogsaa besvaret den Bemærkning, som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard fremsatte. Der er i Virkeligheden en organisk Forbindelse f. Eks. mellem Vintolden og Pelsværkstolden og de øvrige Luksusafgifter, og det er for at overveje Tingene i denne organiske Sammenhæng, at der foreslaas en Fornyelse paa et Fjerdingaar.

Hvad Luksusøllet angaar, udløber denne ekstraordinære Afgift først den 31. Marts, saaledes som det ærede Medlem gjorde opmærksom paa. Jeg kan godt sige her, at efter min Overbevisning vil det ikke være heldigt at forny denne Afgift i dens nuværende Skikkelse, men det er jo ogsaa et Spørgsmaal, der vil komme frem til Overvejelse i de 3 Maaneder, for hvilke den samlede midlertidige Beskatning foreslaas at skulle gælde.

Borgbjerg: Den højtærede Finansminister mente, at jeg ikke havde regnet rigtigt ved at opgive 2 Mill. Kr. som den Sum, det her drejer sig om for det kommende Fjerdingaar. Jeg skulde tage meget fejl, om ikke Forudsætningen i December 1924 var, at de 40 Mill. Kr.s Statsgæld i Anledning af Landmandsbanken skulde betales gennem 20 Mill. Kr. i Indkomstskat — det var Valutaydelsen, den direkte Skat — og gennem 20 Mill. Kr. i indirekte Skat, og heraf havde man, som jeg nævnte, allerede de 4 Mill. Kr. gennem Motoromsættningsskatten, og saa var der 16 Mill. Kr. tilbage. Derfra gaar ganske vist Tolden paa Luksusøl, der løber til 31. Marts, men som det jo sikkert er den højtærede Finansminister bekendt, giver den overmaade lidt. Jeg har da regnet med 16 Mill. Kr. for de 2 Aar, det er 8 Mill. Kr. pr. Aar og 2 Mill. Kr. for et Fjerdingaar. Jeg kan ikke komme til noget andet Resultat.

Den højtærede Finansminister sagde tillige, at jeg kunde ikke uden videre kalde Punkt 4 i Lovforslaget en Skatteforhøjelse, for det var de andre Punkter jo ogsaa. Ja, Tekstilpunktet er det dog ikke, for det er en Skattnedsættelse. Kriseværnet for Tobak er en Foranstaltning, der, som Venstres Ordfører meget rigtigt udviklede, har nøje Sammenhæng med Raatobaksbeskatningen og derfor ikke kan forsvinde, uden at vi tager hele Spørgsmaalet op til Overvejelse. Og hvad Punkt 1 angaar, Luksustoldloven, saa er den jo anslaaet til at give 10 Mill. Kr., og derfor var det ogsaa, at den forrige